

til 3 uger, vil give et incitament til, at virksomhederne forbedrer arbejdsmiljøet.

Men det må alt andet lige så betyde, at den ordning kun skal gælde i det tilfælde, hvor sygdommen skyldes arbejdet, for en virksomhed kan jo ikke forhindre, at en medarbejder på skiferie brækker benet eller lignende. Så hvis der skal være ræson i det, fru Inger Bierbaum siger her med, at det skal være et incitament for virksomheden til at forbedre arbejdsmiljøet, skal reglen kun gælde, hvis sygdommen er relateret til arbejdet. Eller hvordan?

(Kort bemærkning).

Inger Bierbaum (S):

Det, som jeg her henviste til, er arbejdsmiljø i bred forstand, således at folk sjældnere bliver syge.

Der ligger selvfølgelig ikke i lovforslaget, at det kun er de helt arbejdsbetingede sygdomme, det gælder.

Lars Løkke Rasmussen (V):

Det er jo underligt, hvor forskelligt man kan betragte verden. Nu hørte vi lige den socialdemokratiske ordfører stå her fra Folketingets tælerstol og sige, at der her er tale om en forbedring af lovgivningen.

Det kan hverken jeg eller Venstre få øje på. Det, socialministeren tilsigter med forslaget her, er at lægge nye byrder over på det private erhvervsliv i størrelsesordenen 447 mio. kr., og det står jeg fuldstændig uforstående over for. Jeg forstår simpelt hen ikke de signaler, som socialministeren i øjeblikket sender ud.

For ganske kort tid siden var socialministeren vært ved en stor konference om virksomhedernes sociale ansvar, en konference, som påkaldte sig stor mediemæssig opmærksomhed, og nu nogle få dage efter i en næsten tom Folketingsal, hvor pressen for længst er gået hjem, får vi så præsenteret et lovforslag, som peger i den stik modsatte retning.

Hvis man virkelig ønsker, at de danske virksomheder skal påtage sig et socialt ansvar og skabe arbejdspladser til mennesker, der ikke har fuld arbejdsevne, er det da noget underligt noget samtidig at møde op her med et lovforslag, som gør det sværere for arbejdsgiverne at lukke den slags mennesker ind i deres virksomheder, fordi man altså forøger arbejdsgivernes omkostninger i tilfælde af disse menneskers sygdom.

Så jeg stiller mig alene af den grund fuldstændig afvisende over for lovforslagets hovedidé.

Det er der også to andre grunde til, at jeg gør. Det er sådan, at vi alle sammen udmærket godt ved, at dansk erhvervsliv er inde i en svær konkurrencesituation, hvor omkostningsniveauet på danske virksomheder stiger i et tempo, som man ikke ser i de lande, vi normalt konkurrerer med, og i den situation er der brug for alt muligt andet end at vælte yderligere omkostningsbyrder over på dansk erhvervsliv.

Endelig vil jeg gerne pege på den skadelige effekt, lovforslaget har på de overenskomster, der er indgået både i 1995 og 1997, hvor arbejdsmarkedets parter har forhandlet nogle bedre rammer om sygeløn, nogle aftaler, som gør, at lønmodtagere i tilfælde af sygdom i mange situationer får sygedagpenge op til det, der er den enkelte lønmodtagers indtjeningsniveau. De overenskomster er jo aftalt i tillid til, at vi i Danmark har en sygedagpengelov, hvor arbejdsgiveren alene hæfter for de første 2 uger, og derfor skyder man i virkeligheden fundamentet væk under de fremskridt, der overenskomstmæssigt er aftalt på det her område.

Af de tre grunde må jeg sige, at jeg ikke forstår, at man møder op med dette forslag, og Venstre kan ikke støtte det.

Der er yderligere en grund, nemlig at hvis man ser på, hvad det er, der er årsagen til, at vi i øjeblikket oplever en eksplosion i sygedagpengeutgifterne, skal den jo ikke findes i det forhold, at folk, der er i beskæftigelse, er syge i 2 uger, 3 uger eller 4 uger.

Det skyldes en vækst i antallet af lønmodtagere og andre, der er langtidssyge, og det skyldes en forøget aktiveringsindsats rundt omkring, både i AF-systemet og i det kommunale system, som gør, at de tidligere ledige i virkeligheden tegner sig for en meget stor del af den vækst, der har været i antallet af sygedagpengemodtagere.

Så hvis man skal spore forklaringen på, at der er en udgiftseksplosion, er det her, man skal finde den, og derfor er det simpelt hen forkert medicin, når man ordinerer en øget omkostning til dansk erhvervsliv på op imod en halv milliard kroner.

Venstre kan ikke støtte forslaget. Jeg skal dog afslutningsvis sige, at der er en enkelt lille del, som går ud på at overflytte godtgørelsen til forældre med alvorligt syge børn fra bistandsloven til dagpengeloven, og den del kan Venstre godt